

הקרב בעמק חפר

מוכנים להכניע לשומרי החוק. נהג הסנדר המשטרתי, שנשאר עם מכוניתו מחוץ למחנה, כדי לא לפגוע ברגשותיהם הדתיים של התימנים, גם הוא מצא עצמו מוקף, כשצרייך דורשים הסגרת השומר השנוא שישב אהו בתא.

משלא נאות לבקשתם להסכים למשפט לינין נפצו את שמשת המכונית ושברו את דלתה. או הסתלק לבוא תגבורת. סמי"מ יצחק אבינרי, מפקד הנהג, הריק את התחנה, שלח 25 שוטרים בלחי שני קצינים להשליט סדר. השוטרים, שנחנה להם פקודה להבליג בכל מחיר, ספגו מכות. הברירה, לנפץ ב"אלותיהם מספר ראשים, לא נראתה לקצין האחראי. הכתה חזרה כלעומת שבאה, כש חולצת אחדים מאנשיה קרועות, מספריהם

אומה מה חזק כחם. עסקני מפלגות שפרני סתן תלויה ברוחות הנושבות בבדונים, עברו שעות נוספות, מהרו לעבד את הקרקע ה"פורה. סהרת הסיסמאות לא ענינה את ה"מתפרעים, ששוכנעו שיהודי ארצות-הברית תרמו די כסף כד: (א) לשכונם מיד בבניינים; (ב) לשכונם במקומות שיהיו נוחים להם; (ג) לשכונם בלי תשלום. מכות, שבייחוד, מצוררים, חלונות מנופצים ושוטרים כותקפים היו התוצאות.

תלונותיהם של פרדסני השרון ורמו ל"תחנות המשטרה בשטף בלתי פוסק משך כל העונה. גניבות של פרי בפרדסים הסמרי כים למעברות, שהיו ספונטניות בראשית, הסתכמו בכמה תפוחים או קלמנטיות לא"כילה מיידית או באוהל, התרבו, קבלו ממדים

לאחר שעולה חדש מת התייצבה נשמתו בפתח השמים, נתקבלה עליידי המלאך גבי"ריאל. "האם אתה בוחר בג'ודון או בגהי"נום?" שאל המלאך.

"אני רוצה קודם לראות את השניים", השיב העולה בהחיות.

גבריאל הוביל אותו בכל רחבי הממלכה, הראה לו את הגיהנום ואת גן-העדן, לאפי"עתו הרבה, ראה העולה כי תושבי המקום הראשון חיים חיי הוללות ומתענגים, שותים, בוקדים, שרים ומתנים אהבים עם עלמות יפהפיות ואילו בג'ודון ישבו אנשים שלווים, יריבים בספריקודס, ניגנו על כלי מתרים רבים.

"אני מעדיף להיות בגהינום!" היתה הח"לסתו.

המלאך נתן הוראה ומיד מצא העולה את עצמו במקום הפצו. אלא שבמקום עלמות

משכו בכתפיהם, חזרו על איתו משפט: האמן לי, אומרים שהיה פה משהו, אך אינני יודעת כלום, רק בעתון קראתי!" היה סוד להאמין שנשים שבורך כלל אינן פוסי"זות על כל מקרה קטן, לא תפסחנה על לאורע שעורר הד ארצי.

בצעים זהירים, כשענינו סוקרות היטב את השטח, פסע העתונאי בשדות הבר השכ"י, ניסה מזלו אצל משפחות יהודי עיראק: על נחש ענק לא שמענו, יתכן כי היה זה חל ארסי, או נחש שחור ארוך הטרוף ידרך כלל עכברים וביצים. מכל מקום אין יזכיר חדש לגבינו."

הקרבן עצמו, בבית חולים בילינסון, הסי"רה, אחר עירוי דם רציני שנעשה לה: הנחש לא רדף אחרי; אני דרכתני עליו, זו הכיש אותי."

בשכונת דיסקין שימש המאורע נושא לדו"ש הבא בין שני ילדים:

"איך ראת הנחש את האשה בלילה?"

"טפס, היו לו משקפיים."

פשעים

אם לפני תום האולטימטום

כשפתח לראשונה בית הקפה קפולסקי ב"מת גן את שעריה, לקהל, לפני שנים מספר א תארו לעצמם צעירי העיר כי אותו מקום הפוך ברבות הימים ל"משלט הרמת-גני", וקום המפגש של חובבי הספורט והגימעה. אחד משותפי העסק, בנימין שקר, בנה קומה יפה תאר, שנעזר על ידי אשתו החגנית, זקד על אינטימיות הקפה, צורתו היפה. בעת מלחמת השחרור העסקים לא פרחו, ועלי הקפה נאלצו למכור את העסק לבעלים ודשים שהפכוהו לעממי ביותר, מצליח. שקר נהג לעבודת המסחר, החל לעסוק כסוכן בית החרושת "פרימון", נראה במכוניתו קטנה כאדם מאושר, כבעל למופת.

אך המציאות היתה שונה: שקר היה חלש ופני, נוח להשפעה, מתפרק. סימני אי ההבנה בינתו השליכו אותו לזרועות לינה פינסקי, ושת ירדו משה, בה התאהב לאחר תקופה רוכה של בלויים אינטימיים ברשותו הארי"זעו על מלחמת השחרור העסקים לא פרחו, ועלי הקפה נאלצו למכור את העסק לבעלים ודשים שהפכוהו לעממי ביותר, מצליח. שקר נהג לעבודת המסחר, החל לעסוק כסוכן בית החרושת "פרימון", נראה במכוניתו קטנה כאדם מאושר, כבעל למופת.

שעור בחשבון. הפרשה לא הסתיימה הפיאנו הוליבורי. ילדתה של לינה פינסקי מאסה בחיי המוסר, הופיעה באחד הימים בביתה כשהיא מתיפחת בבכי מר: "אני רוצה אל אמא ואבא." קרובי המשפחה הח"יטו לטפל בעניין ביתר רצינות, הזמינו את שקר לשיחה ארוכה, הסבירו לו את ה"רגזיה שבכל הענין, לימדוהו כמו כן, שעור געשי בחשבון: "כיצד התפרנסו אם היה לילך לשלם מדי חודש — 100 ל"י לאשתך גרושה?" לבו של שקר נמש כדונג, הש"עצ השיתה היתה גורלית. לינה החליטה לחזור אל בעלה וילדתה, קבעה את יום השני למועד חזרתה הביתה.

כאשר עבר משה פינסקי, ביום הראשון עבר, ברחוב המלך גיורג' בתל-אביב, שם בו כי ליד הבית מספר 82, בו גרה קרובתו, ומדת מכוניתו הקטנה של שקר. החשד ש"קף אותו לא היה חדש שוא. משנכנס אל בית ראה כי שקר שוב בחברת אשתו לינה. ניסקי לא שלט בעצבים, החל ממטר על ידו גידופים והאשמות. דרש מאשתו לשוב יד הביתה. זו טענה כי נותר לה עוד יום חד לפני מועד קיום ההבטחה. משה איבד

היורה הנשוכה סעדה מזל ומכונית המשטרה שהותקפה הסוף שהיה צריך לבוא

האישיים תלושים וכמה שעוני יד משלהם נעדרים.

למחרת בבוקר, עם עלות השחר, בא אשר מוכרח היה לבוא, כמערכה שלישית: 200 שוטרים הקיפו את המעברה, רמקולים הרי ידעו בעברית ובערבית על איסור היציאה מן החורים, הגברים נלקחו למסדר זיהוי. השוטרים שהוגפו ביום אתמול, נצבו מול השורה הארוכה הערוכה לניהוי, הכירו איש איש את מכהו.

בשעה שמונה בבוקר נסתיימה הסריקה, אנשי המעברה, שרווחותיהם התקררו בינת"יים, עלו לאוטובוסים, נסעו לעבודתם. לא חזרו עדיין לעבודתם היומיומית: 35 ש" הוצאה נגדם פקודת מעצר, משה קום, שומר הפרדסים.

מסחריים. מעברות שלמות, כולל נשים וטף, יצאו מצוידים בשקים ובתרמילים לקטיף פרטי. מעברת עמק חפר. השוכנת דרומית לחזרה. מיושבת תימנים, לא היתה טובה מאחרות. אלא שלמזלה הרע נתקלה בשומר פרדסים תקיף, רכוב על סוסה שחורה, מלחה בולדוג בעל תכונות תוקפניות.

תימני עמק חפר היו מוכנים לסלוח לו על רצונו העז לגנוע את ענף פרנסתם. אך לא היו מוכנים לחחול על הכלב. כשנשך "מנרה" באחד מימי השבוע שעבר את ה"ילדה סעדה מזל, נחרץ בבדוני עמק חפר דינו של השומר. בשבת בבוקר הותקף מה"מארב, הוכה, הצליח בעמל רב להמלט ברגל. כסדר זה"ל. שמואל פרידמן, סמל משט"רת חדרה, שבא לעצור את המתקיפים, מצא את עצמו מול גוש אנשים נרגזים, שלא היו

מגרות, קיבלו את פניו שדים שחורים סדי"סיים.

העולה המאוכזב פרץ בבכי: "גבריאל ו גבריאל!" הוא קרא. נפלה כאן טעות. הג"ינום שהראת לי היה גהינום אחר ו".

"כן, היתה התשובה", אבל הגהינום ההוא מיועד רק להצגה לתיריים. שבביל עוליים חדשים יש לנו גהינום אחר."

פחות משנה אחרי שרכבות שוכני אוהלים ראו את משאת נפשם הגדולה בקירותיו ה"אייתנים של צריף שודי, כדי להמלט ממימי הגשם שחדרו בעד שולי אוהליהם, הביעו — בחריפות — את שאלתם נגד אותם הצריפים. בעשרות מעברות בכל קצווי הארץ סערו השבוע רוחות אלפי עולים, אשר יצאו, ב"פעם הראשונה במאורגן, הוכיחו לשאר ה"

בוש הגאצי: פריש היה לאדם שבור, שלו"שת ילדיו אבדו. לפני שלש שנים עלה ארצה. מצא גג מעל לראשו במנזר נוסרדום המ"רוחק 20 מטר מעמדות הלגיון הערבי. שלשה חודשים עבד על חיבור ספר על מקומות הקדושים בארץ ישראל, לפי הזמנתה של פירמה אמריקאית, לא ראה את שכר הסופ"רים עד היום הזה. לבסוף חלה, זאת קרה גם לאשתו. כל העבר האינטלקטואלי לא עמד לו לקנות אף פרוסת לחם, לכנס בן ה"5. הוצאת 91.500 לירות במרמה משני שכנים האכיל אותו אמנם יותר טוב, אך העמידה אותו חיש בתא הנאשמים. האיש שסבל רבות, לא הצליח למצא פרנסה בארץ, מכר הכל מלבד החליפה הישנה בה הופיע בפני שופטו, עורר רחמים. נכתב בפסק ה"דין: "בפני עומד אדם אינטליגנטי... בהת"חשב עם ימי הרח"מים שאנו עומדים לפנייהם... אני דן אותו לחדשיים מאסר."

רבה. אכן, ד"ר גורג' מיכאל פריש, עתו"נאי משך 31 שנה, לשעבר עורכו הראשי (משך 14 שנה) של כתב העת הפאריסאי "לאוב", היה עתה הנאשם ברמאות.

העבירה לא היתה סנסציונית, ושנית תכר"פות בארץ בה מרובים הקרבנות, המוכנים לתת כספם לידי כל המבטיח סחורה יקרה במחיר זול. ד"ר. פריש קבל משני דיירי נוסרדום, מנזר ירושלמי שהפך שיכון ער"לים, סך של 76.500 ל"י מאחה, 15 ל"י מי השני, תמורת הבטחה להשיג בסכומים אלה מלט במחיר ממשלתי.

אדם שבור עם כיבוש צרפת על ידי חי"י לי היטלר, נסתיימה הקאריארה של העורך הראשי, ד"ר פריש היהודי. במקום ישיבה בחוג חברים אינטלקטואליים באחד מבתי הקפה המרוכזים לאורך הכולברדיים, באה פעולה בשורות ה"מאק" הצרפתי. הוא נעצר על ידי הגסטאפו, הצליח להתחמק ממות בטוח. הסיכום עם חלוף שנות הכי

את עשתונותיו, הוציא אלר מכיסו, נעצו אלש עשרה פעמים בגופו של שקר שכרע שרצה מתבוסס בדמו. לינה, שנסתה לעצור בעד בעלה, נחתכה עמוקות בכף היד. הדוקר יצא את הבית, מירר בבכי באחת הפינות. כשסר ממנו סיט הטרוף פנה לבית החולים הדסה, ביקש לשוחח עם שקר, לבקש סלי"חתו. אך מצב הפצוע היה אנוש. עשרה חתכים עמוקים חיכו לתפירתם המיידית.

כאדם מיושב בדעתו הלך פינסקי לתחנה המשטרה, זיהה את עצמו, הודיע כי שעות מספר קודם לכן דקר את חברו.

כאשר הכלי הוא הראש

בפני שופט השלום הירושלמי עמד אדם כבן 50, חיכה לפסק דין על שתי הוצאות כסף במרמה, בין חליפתו המקומטת מאד ומוכתמת במקצת לבין פרצופו התבלט הב"דל ניכר. מלבושו הדל לא הצליח לטשטש את תח"י הפנים האופייניים של אדם מתו"

הארץ

מלכה של 41 מיליון ישב בארמון ה"מלכה בארמוראל אשר בסקוטלנד — ה"ניסטון צ'יצ'ילי, שהיה באותה שעה ארוחה של המלכה. (מעריב).

יעקב מינצברג, יפו דיאל דוידסקו, נח"ל טענות מלכים. ראש הממשלה הזמיר את ג. גולדמן. (ידיעות אחרונות). חוה יפה, פתח תקוה דו—רה—מי—פה—טו—להטי—זולאר. "אנשי שורות רוטשילד" ניצלו את ה"הזדמנות והסיתו את הרוכלים להתנגד לפחיים. (מעריב) עזריאל עדיני תל-אביב והרעש היה איום.